

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἕκαστ' ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Η ΦΑΤΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὅτε ἤρξατο ὁ κ. Τρικούπης τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου, ἐπιέζετο ὑπὸ ἐπιδημικῆς ἀχρηματίας τοσοῦτον δεινῆς, ὅσον καὶ ὁ τῆς Θήρας ἰσόβιος ὑποψήφιος ὑπουργός. Ἀλλὰ μετὰ τὴν πολιτικὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Κεχαγιᾶ ἐζήτει καὶ ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα ὄργανον κατὰλληλον ἐν τῇ ἑλληνικῇ πολιτικῇ. Τάχιστα ἄρα μεταξὺ τῆς ἔθν. Τραπεζῆς καὶ τοῦ νεαροῦ ἀγγλομαθοῦς συνήφθη συμβόλαιον ἀγοραπωλησίας. Ἀπεμπωλῆσας τοιοῦτοτρόπως ἑαυτὸν ἔμαθεν ἔνωρις ὁ κ. Τρικούπης ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἣν ἐπόθει νὰ διοικήσῃ, ἄλλη πολιτικὴ ἀρχὴ δὲν ὑπάρχει ἢ ἡ τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλησεως τῶν προσώπων. Ἐκτοτε ὁ ἄνθρωπος ἐφαντάσθη τὴν Ἑλλάδα ὅλην πτωχὴν καὶ ταλαίπωρον, ἐκλιπαροῦσαν τὸν ἄρτον τῆς ἀπὸ τὰς ἀδράς του χεῖρας καὶ θυσιάζουσαν χάριν τοῦ ἄρτου τούτου τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ ἔθνικόν της μέλλον.

Καὶ ἐν ὅσῳ μὲν ἦτο ὁ ἔσχατος μεταξὺ τῶν ἐσχάτων, ἐν ὅσῳ εἶχε σύντροφον καὶ σύμβουλον τὸν κ. Κανελλίδην, δὲν ἔπαυεν ἐπαγγελόμενος πᾶν ὅ,τι ἔνεκα τῆς ἀπειρίας καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῶν ἑλλήνων πολιτευτῶν ἠδύνατο νὰ ἐξάψῃ τὸν πρὸς τὰ καλὰ ἔρωτα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸ ἔθνικόν του μέλλον ἐπίδοσιν. Εὐθύς ὅμως ὡς ἠδυνήθη νὰ ἐνισχυθῇ, ἔνεκα τῶν γνωστῶν δυστυχῶν περιστάσεων, ἤρξατο πάραυτα ἀπολακτιζῶν πάντας τοὺς λοιποὺς φίλους, τοὺς μὴ καταγομένους ἐκ τραπεζιτῶν ἢ μὴ ὑπερητήσαντας παρὰ τινι τραπεζῇ μὲ τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὁσφύν. Μετ' ἀνγκούστου καὶ ἀγγλικῆς ἀναιδεΐας προβαίνει καθ' ἑκάστην διαψεύδων ἑαυτὸν καὶ ὑπομιμνήσκων εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὸν ὑπάλληλον τῆς ἔθνικῆς Τραπεζῆς, τὸν λαλοῦντα φανερώς μὲν περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ, κρυφίως δὲ περὶ τῆς ὑψώσεως τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ἐνδεχομένων κερδῶν τῆς Κωπαΐδος.

Παραπονεῖσθε ὅτι πεινάτε; δράμετε νὰ προσπέσετε εἰς τοὺς ἀρχιτεκτονικοὺς πόδας τοῦ κ. Τρικούπης, θαυμάσατε τὴν ὀνικὴν εὐγλωττίαν τοῦ Τρικούπης, τὴν τερατόμορρον σοφίαν τοῦ Τρικούπης, ἐγγραφήτε εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὠτακουστῶν καὶ τῶν καταδοτῶν καὶ ὅλ' ἀμεταβλήθῃ ἡ τύχη σας. Ἡ κοινωνία, τὸ ἔθνος, τὸ μέλλον συνεκεντρώθη εἰς τὴν ἀπατρόπαιον ταύτην φατρίαν, ἥτις ἐκολάκευε τοὺς ἔθνικοὺς πόθους πρὶν ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀφ' οὗ ἔμεινε κυρία τοῦ πεδίου, ἐννοεῖ νὰ δεσπόζῃ διὰ τῆς πείνης. Τί

πτωχύνει τὸν λαόν; τί πλουτίζει τοὺς μεσίτας; τί ὑπερτιμᾷ τὰς τροφάς; τί ἐξοντῶνει τὰς μικρὰς περιουσίας; τί πιέζει τὴν ἐλευθέραν ἐργασίαν; Τὸ ὑπουργεῖον εἶναι ἔτοιμον νὰ διατυπώσῃ αὐτὸ εἰς νόμον ἢ διάταγμα διὰ νὰ ἀρπάξῃ, νὰ πτωχύνῃ, νὰ καταστρέφῃ νομίμως. Αἰσχος εἰς τοὺς ἀπαταιωνάς, ἀλλ' αἰσχος καὶ εἰς τοὺς ἀπατηθέντας καὶ πρῶτιστα πάντων εἰς τὸν γράφοντα τὰ παρόντα!

Δι' αὐτὸ σᾶς προσεκαλέσαμεν, κάπηλοι, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν δι' ἀγώνων καὶ κινδύνων, οὐς δὲν εἴσθε κἂν εἰς θέσιν νὰ ἐνοήσετε, διὰ νὰ διαμοιράσετε τοὺς πόρους τοῦ ἔθνους ἐπὶ προφάσει μυριάς εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ ἐκβράσματα τὰ ὅποια ἀποκαλεῖτε φίλους σας, καὶ διὰ νὰ σπεῖρετε εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἀπελπισίαν; Εἶνε ἡ πείνα ἡ ἔθνικὴ σας πολιτικὴ καὶ τὰ δάνεια αἰ ἔθνικαί σας κατακτήσεις καὶ αἱ μετοχαὶ ἡ ἠθικὴ σας; Κάπηλοι, διατί δὲν ἐνοικιάσατε μίαν πτέρυγα τῆς παρὰ τῇ Τραπεζῇ οἰκίας τοῦ Β. Μετὰ διὰ νὰ πωλήτε τὴν ζάχαριν καὶ τὸ τέιον καὶ τὰ ἄλλα ἀποικιακὰ τῆς Ἀγγλίας προϊόντα, ἀλλ' ἤλθετε νὰ καπηλευθῆτε τὰ ἱερώτερα αἰσθητάματα ἑνὸς ἔθνους καὶ τοὺς τρυφερωτέρους πόθους τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Οὐτιδανοί, τοὺς ὁποίους ὁ θάνατος κατέστησε σημαντικοὺς, μήπως νομίζετε ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατοικεῖται ὑπὸ πτωμάτων καὶ φαντάζεσθε ὅτι εἴσθε ἱκανοὶ νὰ τολμήσετε τὰ πάντα; Μωροὶ ἀλαζόνες, πολὺ ταχέως ἐλησημονήσατε ὅτι διὰ νὰ πολεμήσετε τὸν μακαρίτην Κουμουνοῦρον μετ' ἐπιτυχίας, σεις καὶ αἱ γυναῖκές σας καὶ οἱ φίλοι σας καὶ οἱ ὑπηρεταὶ σας ἤμιλλασθε ἀλληλοδιαδόχως νὰ μᾶς ἐπιδαφιεύετε τὰς εὐτελεστέρας κολακείας. Μὴ σᾶς μέλει, θὰ ἀποδείξωμεν καὶ ταύτην τὴν φορὰν καθ' ὑμῶν τί δυνάμεθα εἰσέτι, ὅταν μαχόμεθα ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ δικαίου.

Διότι ἐφθάσατε πλέον εἰς τὸ σημεῖον τοῦ νὰ ὀργιάζετε μετὰ καταπληκτικῆς ἀναιδεΐας γυμνοὶ πάσης ἠθικῆς καὶ παντὸς δικαίου, διότι δὲν σᾶς ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐξουσία, ἀλλ' ἐπιδιώκετε καὶ τὴν δυστυχίαν τῆς κοινωνίας, ἥτις σᾶς ἀνέχεται, διότι δὲν σᾶς ἀρκεῖ μόνον ὅτι ἠπατήσατε αἰσχροῦς τὸ ἔθνος, ἀλλὰ χλευάζετε καὶ μετὰ κυνισμοῦ τὴν εὐπιστίαν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἔθνους, τὸ ὅποσον σᾶς ἐπίστευσεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν. Εὐρον εὐρύτατον λειμῶνα οἱ ἀγελαῖοι πρὸς βοσκὴν καὶ ἐπίστευσαν ὅτι δύνανται νὰ κοπρίζωσιν ἀνέτως ἐντός. Ὅχι δὲν εἶνε ἡ Ἑλλὰς, ἡ περιωθεῖσα ἀπὸ τῶν προδοσιῶν τῶν πατέρων σας, ἡ κατὰλληλος πρὸς τοῦτο χώρα. Ἡ πολιτικὴ τῆς πλουτοκρατίας ἀποδεικνύει βεβαίως τὴν μοχθὴ

ρίαν και την άσυνειδησίαν της ψυχής σας, αλλά συγχρόνως και την μωρίαν του έγκεφάλου σας, διότι τοιαύτη πολιτική είνε θ,τι έναντιώτατον των παραδόσεων του έλληνισμού και εντός ολίγου έχομεν την πεποίθησιν ότι σεις και οι μεσίται σας και ή πολιτική σας θα μεταβληθήτε εις κόνιν και καπνόν και δέν θα βλέπτετε πλέον την χώραν είμη ώς βδελυρά άνάμνησις.

Κ. Ίεροκλής

ΧΡΟΝΙΚΑ

Την δευτέραν άρχονται αι εξέτάσεις των διαγωνισθησομένων εν τῷ Ζαπείῳ διαγωνίσματι σκοπόν έχοντι την άποστολήν εις Εύρώπην τριών υποτρόφων σπουδασόντων την γλωσσολογίαν. Έχομεν πεποίθησιν επί τόν άδυσώπικτον πρόεδρον της Έπιτροπής των Όλυμπίων κ. Μανόλαν, ότι αι εξέτάσεις και ή άπονομή των βαθμών και τά άποτελέσματα θέλουσι λάβει χώραν μεθ' όλης της αυστηρότητος και άμεροληψίας, άνεν πίεσεων και μέσων και γατηριών, αλλά της άληθούς άξίας, νικώσης και της εύφυίας άπορασιζούσης, κρινομένων των νέων και υπό γενικόν ψυχολογικόν πνεύμα και ουχί μόνον εκ των τυπικών άπαντίσεων αιτινες πολλάκις ουδέν άλλο ή προσωρινήν άπομνημόνευσιν δηλοϋσιν. Οι προσελθόντες εις τόν διαγωνισμόν εντός και εκτός της Ελλάδος νέοι εισί νομιζόμεν εικοσιτέσσαρες τόν αριθμόν.

Άφίκετο σήμερον μέσσην Σύρου εκ Γαλλίας προσερχόμενος ο κ. Δημήτριος Δεληγεώργης, ο πρωτότοκος του άοιδίμου Έπαμεινώνδα υιός, διδάκτωρ τά Νομικά άναγο-

ρευθείς εν τῷ έν Λειψία πανεπιστημίῳ μετά κολακευτικωτάτου βαθμού, ύστερον από λαμπράς πενταετις περίπου σπουδάς διά των καλλιτέρων πανεπιστημίων της Γερμανίας μετά της διακρινούσης τόν νέον Δεληγεώργην άκράτου φιλοτιμίας, πολλῆς έμβριθείας και εκτάκτου αντίληψεως περί την γλωσσολογίαν, την μουσικήν και την επιστήμην του. Ο νέος Δεληγεώργης θα καταλάβη βεβαίως με τόν καιρόν διαπρεπή θέσιν μεταξύ των νέων επιστημόνων μας, χάριμα της άτυχούς μεγαθύμου μητρός του και καλλώπισμα της νέας γενεάς.

Μεθ' υπερβαλλούσης πολυτελείας, εις μέγα σχήμα, ροδόχρους και εικόνοστολιστος εξέδόθη ή Άγγελία του τετάρτου έτους της Ποικίλης Στοάς, του γνωστού ήμερολογίου, του εκδιδόμενου υπό του κ. Ίω. Άρσένη. Η φιλόμους εκδότης ύπόσχεται τό προσεχές ήμερολόγιόν του και ώραιότερον και τελειότερον πάντων, και υπό εύσιώδη διάπλασιν τό πρώτον εκ της σειράς, ήν ώνειροπόλησε και έπεδίωξεν. Άπαρτηθήσεται εκ 32 τυπογραφικών φύλλων, θα περιέχη 30 εικόνας, και Μουσικήν, αναγράφονται δε και συντάχεται αύτου τά διαπρεπέστερα όνόματα λογίων, και άλλων γνωστών επί δεξιότητι καλάμων, 55 τό όλον, οίον του Άλεξάνδρου Ραγκαβῆ, Στεφάνου Ξένου, Ροΐδου, Βλάχου, Γενναδίου, Παράσχου, Καλλιόπης, Κεχαγιά και πολλών άλλων.

Η παλάμη, ο γρόνθος, τό λάκτισμα, τά δύο χέρια μαζί, τά δύο πόδια μαζί, χέρια και πόδια, πόδια και χέρια, μέχρι και της κεφαλῆς ακόμη, όλα αυτά έτέθησαν εις ενεργειαν εκ μέρους του κ. Διευθυντού εναντίον παντός έργολάβου των άκαθαρσίων άποπειρωμένου διά λόγους κέρδους ή εκ ρωμαϊκής τεμπελιάς να δηλητηριάση την πόλιν και ρίπτοντος αυτά

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῷ ἀριθ. 533)

— Άπατάσθε, Έρριέττη, έγώ άπευθύνομαι κατ' εύθειαν προς σάς, διότι ή βαρόνη και έγώ δέν ήδυνήθημεν να συνεννοηώμεν.

— Σας είπον, πάτερ μου, δέν θέλω να νυμφευθώ. Έν πάτη ήπεριπτώσει, ουδέποτε θα λάβω τοσοϋτώ σοβαράν άπόφασιν άνευ της συναινεσεως της μητρός μου.

— Άλλά θα έχητε την συναινεσιν ταύτην, εάν άποδεχθῆτε την αίτησιν του κ. Πέδρο Κάστορα.

— Δέν θέλω να νυμφευθώ, επανέλαβεν ή Έρριέττη τρίτην ήδη φοράν.

— Έν τούτοις, κόρη μου, πρέπει ο γάμος ούτος να γίνη, είναι άναγκαίος, καταναγκαστικός.

Η νεάνις έφρικίασε και προσέβλεψε τόν βαρόνον μετ' εκπλήξεως.

— Καταναγκαστικός! είπε

— Μάλιστα, καταναγκαστικός. Άκούσατε, Έρριέττη, άκούσατε. Άγαπάτε την μητέρα σας, αγαπάτε τόν αδελφόν σας, ίσως δε έχετε ολίγην και προς έμέ άγάπην δι' όλους ήμᾶς λοιπόν πρέπει να νυμφευθῆτε τόν Πέδρο Κάστορα.

— Θεέ μου, αλλά δέν καταλαμβάνω, ύπεντοθόρισεν ή Έρριέττη άθυμούσα.

— Κόρη μου, υπέλαβεν ο βαρόνος, ή θέσις μου είνε φρικτή, εύρίσκομαι εν μεγίστῳ κινδύνῳ... ή ζωή μου και ακόμη περισσότερον ή τιμή μου, ή ιδιική σας Έρριέττη, της μητρός σας, του αδελφοϋ σας διακινδυνεύουσιν. Ά! Δέν θ' απαιτήσητε να έξομολογηθῆ ο πατήρ σας τά σφάλματά μου!... Έρριέττη, δύνασθε να με σώσατε, σώσατέ με... Είς μόνος άνθρωπος εν τῷ κόσμῳ δύναται ν' άπομακρύνη να άποσοθήση τόν φρικαλέον κίνδυνον, οστις άπειλεί πάντας ήμᾶς, είνε ο κ. Πέδρο Κάστορα. Εάν τόν άποκρούσητε, μη έχων πλέον συμφέρον να τείνη την προστατευτικήν χειρά του, μ' έγκαταλιμπάνει και τότε απόλλομαι! Άλλ' εάν συναινήτε να τόν συζευθῆτε, πάντες σωζόμεθα!

— Ν! ω! έπεφώνησεν ή Έρριέττη συγκεκιντημένη και την καρδίαν έχουσα συνεσφιγμένην ώς εν μαγγάνῳ.

— Όταν κρατήτε εις τάς χείρας σας την τιμήν του όνόματο Δεσμιαίξ, έξηκολούθησεν ο βαρόνος, δύνασθε να μη έμποδίσητε την καταστροφήν! Είπατε, κόρη μου, δύνασθε; Ν! δέν σας καθικετεύω έγώ! έγώ εύρίσκω καταφύγιον εν

ουχί όπου προσδιορίσθησαν τόποι χάριν τούτου. Και ο Διευθυντής και ο Νομάρχης και ο δήμαρχος εργάζονται δραστηριώτατα, αλλά επαναλαμβάνομεν, δέν απαιτείται άπλή δραστηριότης, χρειάζεται παρῶς να πέση.

Παρατηρήσαμεν που γράμματα εκ Βαγδάτης διελθόντα δι' Όδησσού, τά όποια είνε κατατρυπημένα ως κόσκινον, ένῷ τά ιδικά μας έδώ τά έξ επιχολέρων μερών τρώνε μόνον ολίγαις μαηριές και ήσυχάζουν. Καλόν είνε να προσέχωμεν εις όλα.

ΑΙ ΕΡΑΤΙΔΕΣ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΝ ΜΑΕ)

Κεραειδς, 27 Ιουλίου

Ένθυμείσθε οι αισθανθέντες τουλάχιστον ίσην εντύπωσιν όσση και επί τη άναχωρήσει του βασιλέως, τόν διάττονα άστέρα των άπεργιών μας. Ητο έπόμενον να έξαφανισθῆ και αύτη ή περιστάσις άπαρατηρητέι ως μία από της πολλῆς φούρλας. Έδυσεν ως εν τη ήλιακῇ του άνατολή ο έρχμίτης και ιδιοκτήτης ήδη του Περρωτικού προφήτου Ηλιού Πύργας και παρήλθεν όπως ή χρυσῆ και άργυρόχρως έποχή των μετοχών του Ά'Αρχαγγέλου, ξεπέσαντος ήδη εις δεκαδραχμικήν έσαταγγελικότητα. Δέν έμεινεν αρχῆ, ιδέα, τίτλος, άξίωμα όπερ να μη έγελωτοποιήθη διότι αρχῆ ή άπομίμησις και έλατήριον τό συμφέρον ολίγων. Δέν είχε μείνει σχεδόν τίποτε εύρωπατικόν μη φιλοξενήθεν έραπαξ τουλάχιστον εν τη άδθητηκῇ χώρα μας, και μόλις ή λέξις και ιδέα άπεργίας προσέβαλλε την φαντασίαν των φαντασιοκόπων δημοκόπων και ήρξατο γαλθανίζομένη πάλιν ή γραφίς των απερί των άπαρραγράπτων δικαιωμάτων του

τῷ θανάτῳ, έχω την αυτοκτονίαν μία σφαίρα εν τη κεφαλή, και τετέλεσται.

Η Έρριέττη έφρικίασε σύσσωμος.

— Διά σας, κόρη μου, ήτις δέν θα έχητε πλέον μέλλον, υπέλαβεν ο βαρόνος, διά την μητέρα σας, την όποιαν θα έδητε άποθνήσκουσαν έξ άδύνης και άπελπίσιαις, διά τόν αδελφόν σου, του όποίου τό τοσοϋτω καλώς άρξάμενον στάδιον θα συνετριβετο διά παντός...

Άτιμοι! Άτιμοι! έξηκολούθησε με φωνήν βραχνήν, με τόνον άπέλπιδα. Άλλ' όχι, όχι, ή Έρριέττη Δεσμιαίξ δέν θα θελήση τούτο, θα προστατεύση την τιμήν ήμων, θα σώση πάντας ήμᾶς!...

Η Έρριέττη περιδείξ, έντρομος, εύρίσκετο εις κατάστασιν την όποιαν άδύνατον να περιγράψομεν.

— Κόρη μου, υπέλαβεν ο βαρόνος διά φωνῆς ήδείας, μειλιχίου, περιβάλλον διά ζωηρού βλέμματος τό θυμα αύτου, άναμένω την άφρασίαν σας. Πρέπει να ζήτω ή ν' άποθάνω.

— Πάτερ μου, άνέκραξεν ή Έρριέττη υπό τό κράτος διατελούσα του τρόμου, θα νυμφευθώ τόν κόν κ. Κάστορα.

— Ά! έσώθημεν, πάντες έσώθημεν! έπεφώνησε.

Και λαβών την δυστυχή κόρην εις τάς άγκάλας του περιέπτυσεν αύτην.

— Πόσον είνε καλή! Έλεγεν είσαι εύγενής και γενναία ως ή μήτηρ σου... Ά! είμαι υπερήφανος διά σε!

Λαού, η δστις προσβάλλει την μνήμην των εις πάσαν εκδοσιν Β. Διατάγματος δρίζοντος ήμέραν ενεργείας εκλογών. Τών κεραλαίων Α και επιφωνημάτων (!) ή ελάττωσις; κατέστη επαισθητή εν τοις τυπογραφείοις και αι λέξεις; αγιος—ιδρώς—δσία—εργασία ηνεγράφησαν στερεοτύπως εις τό καθημερινόν έορτολόγιον με κατάλυσιν πλούτου και κτηματικής περιουσίας, ήτις δέν ήνάγκασε τούς δημογέρας να παραιτηθώσι των λουκουλλείων έδεσμάτων και της σαρδαναπαλικής περιβολῆς, αν και οι τυπογράφοι παρήτησαν τούς μελανωτήρας, ψαλλόντων των ύποδηματοποιών εν χορῷ και λα μινόρε τό αντίο σφουριά, σουβλιά, καλαπόδια.

* *

Άνοιξαμεν τότε τούς οφθαλμούς ως μπούκα-πόρταις θωρηκτου μή τοι και ανακαλύψομεν κανέν δώδός πτώμα έργάτου άποχαιρετήσαντος την χώραν των ζώντων και την ζωσφάτειον των ρωμηών κοιλάδα ένεκεν άσιτίας, άλλ' είδομεν ότι και αυτοι οι κατ' επάγγελμα άεργοι εύρισκον τροφήν υπό τόν γαλανόν ούρανόν μας όστις ζωογονεί τόσα και τόσα σπαράγγια και βλαστάρια διά να τά έχωσι εις την διάθεσιν των, οι παράσιτοι εύρισκον φιλοξενίαν καταναλίσκοντες άφορολόγητον λίμαν, των δ' έργατών και εργατιδών ή σχετική εύδαιμονία μονον εκ ής υπερβολικῆς χρήσεως της καρροτσάδας και των επικωλιών—ποϋρ—έμειούτο ολίγον. Ο άναμενόμενος όμως λογικός συμβιβασμός μεταξύ κεφαλαίων και εργασίας συντόμως επήλθε διότι ο ρωμηός άπαξ γελιέται και χορτάτος φωνάζει, των δε δημοκόπων ή λύπη δέν πιστεύομεν και τόσον συντόμως να παρήλθε ως άπολεσάντων την κυριώτεραν βαθμίδα της επί της πολυθελγήτρου έξουσίας άναρρηχῆς των. Σας θέλομεν, κύριοι δημογέρται, μά την ένίοτε χρησιμωτάτην χρησιμότητά σας, πλὴν δέν σας θέλομεν ως χορτάτους; στρατηγούς; πεινασμέ-

— Κόρη μου, αγαπητή μου Έρριέττη, υπέλαβε, γνωρίζετε την μητέρα σας, γνωρίζετε πόσον είνε εύαίσθητος, ότι άσήμαντόν τι πράγμα βασανίζει αύτην, πρέπει να κρύψητε από αύτην την αλήθειαν.

— Η μήτηρ μου δέν θα μάθη τίποτε, άπήντησεν ή νεάνις: ω! ναί, θα κρύψω απ' αύτης την αλήθειαν.

Τέλος ο βαρόνος εθριάμβευσεν. Άφήσας την θυγατέρα του μετέβη εις άναζήτησιν του Πέδρο, ον εύρεν εις την είσοδον του λειμῶνος. Ο βραζιλιανός δέν εφάνη ούτε εκπεπληγμένος, ούτε λίαν συγκεκινημένος μανθάνων τάν επιτυχίαν του βαρόνου.

— Οτε σας ήνάγκασα να μεταχειρισθῆτε τά μεγάλα μέσα, είπεν, ήμην βέβαιος περι της επιτυχίας σας. Άλλ' ύπολείπεται να μ' αγαπήση; βεβαίως θα ήμην πολύ άδέξιος, εάν δεν κατώρθονον τούτο. Έναντίον εις παν ό,τι εν γένει πράττουσιν οι έρωήντες, σπεύδοντες να θωπεύσωσι την μνηστήν των, έγώ μέλλω ν' άπομακρυνθώ διή τινας ήμέρας. Πώς εύρίσκετε την ιδέαν μου;

— Την επιδοκιμάζω.

— Καλλίστα. Κατά την άπουσίαν μου, ή δεσποινίς Έρριέττη θα έχη τόν καιρόν να σκεφθῆ και να συνοικειωθῆ βαθμικόν μετὰ της σκέψεως ταύτης του γάμου, ήτις είναι πάντοτε σπουδαία εις νεάνιδα. Έπειτα φρονώ ότι διά να αγαπηθώ, θα κατορθώσω περισσότερα διά της άπουσίας, ή διά της παρουσίας μου.

νη; στρατιάς. Κατέλθετε πραγματικῶς μέχρι τῆς ἐργατικῆς βαθμίδος, μεταβάλετε εἰς ποδιὰν τὴν σημαίαν σας καὶ εἰς ἀμόνι καὶ βούκεντρον τὴν γραφίδα σας καὶ θέλετε αἰσθανθῆ τὸν *καραισκακισμόν* των ἐντέρων ἢ δημιουργεῖ ἡ ἀπότομος ἀπεργία. Κατὰ τί ὠφελεῖ ἡ ἀπεργία τῶν χειρῶν ὅταν ἡ κ. Κοιλία ἐπιμένει νὰ μὴ κινήσῃ τὴν πρὸς τὰ ξενοδοχεῖα ἀπεργίαν της; Ἐδει λοιπὸν νὰ ἐπιδιωχθῇ ἐξ ἀρχῆς ὁ συμβιβασμὸς ὅστις ἐν τέλει ἠκολούθησε χωρὶς νὰ *καρῆ* οἱ *λενθοῦμε* καὶ εἰς τὰς παραδίαις τῶν κοινωνικῶν ἐπιναστάσεων. Ἐπέπρωτο ὁμῶς τὴν σημαίαν αὐτὴν ἢν ἀνεπέτασα, ἐν Ἀθήναις κυρίως αἱ ἀνδρῖκαὶ συντεχνίαι τῶν τυπογράφων ὑποδηματοποιῶν κλπ. νὰ τὴν ὑπερασπίσωσι μέχρι τελευταίας ρανίδος ἰδρώτος καὶ ὑστάτου λυγμοῦ πείνης αἱ *Louise Michel* ἐργάτριαι τῶν βιομηχανικῶν ἐργοστασιῶν Πειραιῶς. Τρομερὰ συμπληρωματικότης αὐτὸ τὸ παγίδι μας, ὅπερ καλοῦμεν γύναιον. Οἰονεὶ συναισθανομένη τὴν παγίδα εἰς ἢν μᾶς ἐρρῶψεν ἡ χάρις αὐτῆς φιλοδοξία μας ἐνός παγιδίου, ἐπιζητεῖ μέχρι ἐκδικήσεως τὴν συμπλήρωσιν πάσης ἀνδρῖκῆς ἡμιτελείας. Αἱ ἐργάτιδες λοιπὸν ἐνόσω οἱ ἄνδρες εἶχον τὴν πρωτοθουλίαν τῶν ἀπεργιῶν ἀπέσχον πάσης δουλοπικῆς ἐπιδείξεως ἰδεῶν ἀπεργίας. Μόλις οἱ ἄνδρες κατέθεσαν τὰ ὄπλα ἀναλαβόντες τοὺς μελανωτῆρας καὶ καλαπόδι, αὐταὶ ἀμέσως τὸ σήκωσαν!

Γνωστὸν ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐργατιδῶν ἀνήκει εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐνταῦθα νηματοκλωστῆρας ἐξαζόμενας. Ὡς θρυαλλὶς ἐχρησίμευσεν ἡ μονέδα, τῆς ὁποίας πάλιν μονέδα; ἡ νομισματικὴ μονάς Τρικούτης, τοῦτου δὲ πάλιν τὸ φουσκί—γαζέτας—Καλλιγὰς. Ὡστε ἔχομεν κατὰ τὴν ἱεραρχικότητα τῆς βίβλου γενέσεως: φουσκί ἕκαμε Τρικούπην μονάδα, μονάς ἐγέννησε τὴν μονέδα, μονέδα τὴν ἀπεργίαν, ἀπεργία τῆζει τὴν φτώχεια, φτώχεια τῶν πολλῶν τὸν χρυσοκονθαρισμόν τῶν ὀλίγων, χρυσοκονθαρισμὸς τὴν

φούρκα, φούρκα τὸ παλοῦκι καὶ τὸ παλοῦκι θὰ εὕρῃ τὴν θέσιν του εἰς τοὺς πολυπληθῶντας αὐτὸ σαλτομορταλιστάς. Ἀμήνην! Ἀπὸ ἡμερομίσθιον 1—1.50 δραχμῆς παλαιᾶς ἀπαιτοῦσιν αἱ ἐργάτιδες τοῦτο εἰς νέας. Κατ' ἄρχας δυσκολία, σχεδὸν πείσεις ἐκ μέρους τῶν δισταζόντων ἐργοστασιάρχων ὅταν ὁμῶς ἐν ὀλίγῳ διαστήματι τὰ νέα ἐλαβον καὶ αὐτὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν νέων τῆς ἡμέρας καὶ ἐγενικεύθησαν ἐπὶ τῶν τροφίμων, δὲν ἐδίστασαν οἱ ἐντίμοι ἐμπορευσιμῆχοι ν' ἀμειψῶσι τὴν ἐργασίαν, ἂν καὶ ἡ ἀξία τῶν τιμοκαταλόγων των ἀπλῶς μετατροπὴν εἰς νέα ὑπέστη, οὐχὶ ὁμῶς καὶ αὐξήσιν. Δὲν παρέρχεται πολὺς καιρὸς καὶ ἀρχίζει ὁ καταναγκαστικὸς πλειστηριασμὸς τοῦ ἡμερομισθίου φθάσας μέχρι 2 φρ., καὶ ἡ ἀπειλὴ ἀπεργίας κορυφούται ὡς καὶ ἡ ἀπελπισία τῶν ἐργοστασιάρχων, βλέπόντων ὅτι «τὸ καρρὶ ἔφαγε τὸ πέταλον» δηλαδὴ τὰ ἐπὶ τῆς ἐργασίας ἔξοδα ἔφεραν εἰς ἐξίσωσιν τὰ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως κέρδη. Δὲν ἐπρόσθωνον οἱ ἐπιτετραμένοι ἐπιστάται καὶ ὑπάλληλοι νὰ τελειώσουν τὴν φράσιν ἀπρόσχε 'ς τὴν ἐργασίαν σου» καὶ τὸ γυναικίον μιδραλιοβόλον στόμα ἐξετόξευε συγχρόνως τὰ ἀπλήρωσέ με νὰ φύγω, μὲ βρίζεις δὲν θελω νὰ κάτσω, δὲν στέκομαι μὲ τὸ στανὴ, θὰ βάλω τὸν ἀρραβωνιστικόν μου νὰ σοῦ σπάσῃ τὰ μούτρα, ἂν δὲν μοῦ πλερώσῃς τὰ μεροκάματα,» καὶ τὰ παρόμοια χαρακτηριστικὰ πληρεστάτης εἰκόνας ἀναρχίας καὶ ἀπελπισμοῦ, ἢν ἐπιμένει νὰ σοῦ προσφέρῃ εἰς καταπότια ἡ γυνὴ ὅταν σὲ πᾶρῃ ἀπὸ κάτω, βλέπουσα ὅτι ἐν πολλοῖς εἶνε ἀναγκαῖον κακὸν ὅπερ κατεδικάσθης νὰ φέρῃς καρτερικώτατα ὡς ὁ παπᾶ Βλαχάκης; μας τὴν γενειάδα του.

Ἡ τοιαύτη βεβαίως κατάστασις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξκολληθῆ, ὅπως δὲν ἐτελεσφόρησε καὶ ἡ ἀφοσίωσις τοῦ Μίχου καὶ τὸ ψιλὸ καπέλλο εἰς τὸ κεφάλι τοῦ κυρ-προέδρου. Ἀπετάθησαν λοιπὸν οἱ ἐργοστασιάρχαι εἰς τὰς ἐπαρχίας

— Ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα ἡ ἀπουσία αὐτῆ μὴ διαρκέσῃ μακρὸν χρόνον.
 — Ἔστε ἡσυχος, βαρόνε, πέντε ἢ ἕξ ἡμέρας.
 — Ἀγαθὴ τύχη.
 Ὁ Πέδρο προέβλεπε βεβαίως ὅτι ἐμελλε νὰ συμβῶσι μεταξύ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ συζύγου βίαιαι σκηναί, εἰς αἷ οὐδόλως ἤθελε νὰ παραστή. Ἐξ ἄλλου δὲ διετέλει τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν ἀπέναντι τῆς βαρόνης καὶ τῆς Ἐρριέττης εἰς δύσκολον καὶ λεπτὴν θέσιν καὶ ἤθελε ν' ἀποφύγῃ τὰς ἀμηχανίας ἀπομακρυνόμενος.
 Τὴν ἐσπέραν μετὰ τὸ τέλος τοῦ δείπνου ἀνήγγειλεν ὅτι ἀναχωρεῖ αὐριο πρωί. Πάραυτα ἡ βαρόνη ἤτις δὲν ὑπόπτευεν ὅτι ἡ ἀναχώρησις αὐτῆ δὲν ἦτο ἡ συνέπεια τῆς ἀρνίσεως της, ἀπνύθουν εἰς τὸν νεανίαν βλέμμα ἐπιδοκιμασίας καὶ μεστὸν εὐγνώμοσύνης. Ἄλλ' ὅταν ὁ Πέδρο προσέθεσε: «Θὰ ἐπανέλθω μετὰ τινὰς ἡμέρας,» αὐτὴ διὰ ἀνατιναγμοῦ τινος αἰφνιδίου ἐξεδήλωσε τὴν ἐκπληξίν της, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς τεταραγμένοι, ἀνήσυχτοι, διπυθύνθησαν ἀπὸ τοῦ συζύγου της εἰς τὸν νεανίαν καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὴν θυγατέρα της προσπαθοῦντες ὅπωςδῆποτε νὰ διαφωτισθῶσιν.
 Ὁ βαρόνος διετῆρσεν ἱκανῶς καλὴν στάσιν ὁ Πέδρο ἐφάνη ὅτι δὲν παρετήρησεν τὴν ταραχὴν τῆς βαρόνης, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ἐρριέττην, ἐμφροντίς, σύννου, ἔμενεν ἀδιάφορος εἰς ὅ,τι περὶ αὐτῆς συνέβαιεν.

Ἡ βαρόνη δὲν κατελάμβανε, ἄλλ' ἠσθάνετο ἐξ ἐνστικτοῦ μητρικοῦ, ἐμάντευεν ὅτι μεταξύ τοῦ βαρόνου καὶ τοῦ βραζιλιανοῦ ὑπῆρχε σχεδὸν τι καταχθόνιον.
 Ἐξερχομένη τοῦ ἐστιατορίου ἔλαβε τὸν βραχιόνα τοῦ Πέδρο καὶ ἔσυρεν αὐτὸν μέχρι γωνίας τινός.
 — Λοιπὸν, κύριε, εἶπεν αὐτῷ, ἀναχωρεῖτε αὐριο πρωί;
 — Μάλιστα, κυρία.
 — Διατί θὰ ἐπανέλθῃτε; ἠρώτησεν αἰφνικῶς ποῖαι αἱ προθέσεις σας;
 — Ἡ κυρία βαρόνη γνωρίζει ποῖαι εἶναι ἡ ἐλπίς μου.
 — Τί! ἀνέκραξε, μήπως ἔχετε ἀκόμη τὴν ἐλπίδα ταύτην;
 — Πάντοτε.
 — Ὁ κ. Δεσιμαίξ δὲν σὰς εἶπε τί τῷ ἀπήντησα;
 — Ὁ κ. Δεσιμαίξ δὲν μοῦ ἀπέκρυψεν ὅτι ἀντιτάσεται εἰς τὰ σχέδια ἡμῶν.
 — Λοιπὸν κύριε;
 — Ἀφετέ με νὰ πιστεύσω, κυρία βαρόνη, ὅτι ὅταν καλλίτερον θὰ μὲ γνωρίσητε, θὰ παύσητε οὔσα προκατειλημμένη κατ' ἐμοῦ.
 — Ἄλλ' οὐδεμίαν ἔχω, κύριε, προκατάληψιν ἐναντίον σας, εἶμαι πεπεισμένη ἀπεναντίας ὅτι εἴθε πολὺ εὐγενῆς ἀνὴρ. Φαίνεται ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν θυγατέρα μου.
 — Εἰλικρινῶς, κυρία, μετὰ ζήσεως.
 — Σὰς πιστεύω. Ἄλλὰ λυποῦμαι, κύριε καὶ εἶμαι τε-

ὅπου τόσαι χεῖραι μένουσιν ἄργαι, μάλιστα αἱ γυναῖκες; ἐλείψει ἐργασίας, ἀλλ' αἱ ἀγνόηται ἐπαρχιώτισαι δὲν ἐπέσθισαν νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τόπους περὶ τοῦ πορνολιτισμοῦ τῶν ὁποίων φρικώδη πράγματα ἀκούονται καὶ θαύματα θεωροῦνται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Εἰς τοῦτο ἴσως συνέτεινε καὶ ἡ ἀμεροληψία τῆς κατὰ τὰς ἐκλογὰς διὰ λόγους καὶ σακαράκας σταυρωτῆδων ἐπεμβαίνουσας κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης ζωτικῆς περιστάσεως ἀπαξιωσάσης δι' ἐνθαρρυντικῶν ἐγκυκλίων πρὸς τοὺς δημάρχους νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀπελπισθέντες ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἔρχονται εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τὰ ἐξωτερικὰ μέρη ὅπου καὶ ἔβραιοι. Ἄλλ' ἡ τετάρτη ἐντολὴ ἀμνησθητὴ τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ ἀγιάζειν αὐτὴν κλπ. λὲς κ' ἔγεινε διὰ τοὺς ἐργοστασιάρχας, ἐνοουσίας τῆς ἔβραίας νὰ φυλάξῃ τὴν ἡμέραν αὐτὴν πραγματικῶς ἢ ὅσον ἡμεῖς; τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις. Ἡ τοιαύτη ὁμῶς χαλάστρα ὁμολογητέον, κκ. ἐργοστασιάρχαι, ὅτι ὀφείλεται περισσότερο εἰς τὴν μὴ προβλεπτικότητα τοῦ κ. Μουσῆως ἢ εἰς τὴν ἀπρονοησίαν τοῦ κ. Τρικούπη.

Τὸ τοιοῦτον τοὺς ἠνάγκασε νὰ κυμαίνονται μεταξύ διαπραγματεύσεων ἐν Κων/πόλει καὶ σκέψεων περὶ ἰταλιδίων, ὅτε ὁ καλὸς δαίμων τοῦ δυσμοῦρου τόπου μας καὶ ὁ κακὸς τῶν χαμαιτυπιῶν τοὺς ἔπεισε ν' ἀναβάλλωσιν ἐπ' ὀλίγον τὰς ἐνεργείας των, συντάξαντες συνάμα πρὸς τοῦτο μεταξύ των συμφωνητικόν, δι' οὗ δὲν γίνεται δεκτὴ ἐργάτρια εἰς ἄλλο ἐργοστάσιον, ἂν ἐξ οὗ ἀνεχώρησε δὲν φέρει πιστοποιητικὸν δεδικαιολογημένης παραιτήσεως.

* * *

Εὐχόμεθα ἡ ἀπόφασις των ἐμφορομένη πρωτίτως ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς φιλανθρωπίας νὰ εὐδοκηθῇ διὰ τῆς ἀλληλεγγύου τῆς τῆς συμπεφωνημένων πρὸς ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συγκράτησιν τῆς πολυπληθοῦς τάξεως τῶν ἐντοπίων

ἐργατιδῶν καὶ πρὸς κραταίωσιν τῆς ἐπικρατεστέρως ἐθνικῆς βιομηχανίας μας, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας καὶ τόσων χιλιάδων ψυχῶν φερομένων ἀπερσιπέτως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀτιμώσεως διὰ τῆς ἀργίας, καλοῦμεν τὸν ἰσχυρὰς κοινωνικῆς διαγνώσεως καὶ εὐθυκρισίας Κ α λ ι β ἂ ν νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐργοστάσιά μας, διότι αἰσχος αὐτόχρημα λογιζόμεθα ἀναγινώσκοντες ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ μας ὀλοκλήρους στήλας περὶ τῆς ἑκατονταδράχμου γενναιοδωρίας τοῦ δεῖνα τοκογλύφου ὁμογενοῦς εἰς τὸ τὰδε εὐεργετικὸν κατάστημα καὶ περὶ τόσων ἐντίμων πολιτῶν, γνησίων ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἐρριψάν τὸν ἰδρώτα τῆς ζωῆς των εἰς καταστήματα ἀμιλλώμενα καὶ συναγωνιζόμενα πρὸς τὰ ἀγγλικά νὰ μὴ γίνεταί λόγος τόσος ὅσος τοῦλάχιστον περὶ Δεπλεπιτῆ Χορ-χόρ ἀγᾶ!

Τορὸς

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΚΛΟΓΙΚΑ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 25 Ἰουλίου 1883

Βεβαίως ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Καρτερίας» χαρακτηρίσας τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τῶς διενεργηθείσης ἐκλογῆς τοῦ Δήμου Δετρίνων ὡς ἔργον βαζιλοζούκων εἶχε δίκαιον, διότι καὶ οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ φίλοι τοιοῦτον ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς δι' ἐνστάσεων ἐχαρακτήρισαν. Ἐπρεπε νὰ γίνων ἐνστάσεις, παράπονα καὶ οἰμωγαί, διότι ἄλλως ἢ κατὰ πτωσις δὲν ἐδικαιολογεῖτο. Ἐπὶ τούτων καὶ περὶ πολλὰ ἄλλα εἰρήσασα, ἵνα μὴ παρεξηγηθῶ. Δὲν ἤθελα νὰ βεβηλώσω τὴν ἱερότητα τῆς ἐκλογῆς γιγνόμενος ἡγῶ τῶν διαδόσεων τῶν ἀποτυχόντων. Ἦδῃ ὁμῶς πρὸς πίστωσιν τῶν γρασέντων παρ' ἐμοῦ σχετικῶς πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν δημοτικὴν ἐκλογὴν, διεβίβαζα ἡμῖν σκέψεις τινὰς ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθείσης ἀποφα-

Ολιμμένη διότι τοῦτο εἶναι δυστύχημα. Βεβαίως δὲν μνησικακῶ καθ' ἑμῶν διότι ἐξήτησατε τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς μου, ἀλλὰ διὰ λόγους ἐξαιρετικῆς σεβαρότητος τοὺς ὁποίους δὲν μοι ἐπιτρέπεται νὰ σὰς ἐξηγήσω — θὰ μάθητε αὐτοὺς βραδύτερον — ἡ ἐνωσις αὐτῆ, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖτε, δὲν εἶναι πλέον δυνατὴ.

— Εἰς μόνος λόγος, κυρία βαρόνη, δύναται νὰ μὲ κάμη νὰ παραιτηθῶ τῆς εὐτυχίας ἢν βεβαίως εἶμι ὅτι θὰ εὕρω πλησίον τῆς δεσποινίδος Δεσιμαίξ μετὰ βεβαιότητος ὅτι καὶ ἐγὼ θὰ καταστήσω ταύτην εὐτυχῆ.

— Ὁ δὲ λόγος οὗτος, κύριε;
 — Ἐάν ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη μὲ ἀπέκρουεν.

— Ἡ θυγάτηρ μου οὐδέποτε θὰ δεχθῇ τὴν αἴτησίν σας!
 — Εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ σὰς εἶπω, κυρία, ὅτι ἀπατάσθε. Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίξ εὐαρεστεῖται νὰ μὲ παραδεχθῇ ὡς σύζυγον.

— Ἀδύνατον! ἐπεφώνησεν ἡ δυστυχὴς μήτηρ ἐκπληκτος.

— Καὶ ἐν τούτοις, κυρία βαρόνη, εἶναι ἀληθές.
 — Ὡ! εἶπε φέρουσα τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ καίοντος μετώπου αὐτῆς.

Ἐπειτα οἱ βραχιόνες της κατέπεσαν βαρέως. Ἦτο καταβεβλημένη, καταπεπονημένη.

— Ἡ κυρία βαρόνη ἔχει νὰ μοῖ εἶπῃ τι ἀκόμη;

— Οὐχί, κύριε, ἀπήντησε διὰ φωνῆς μόλις διακρινομένης, δὲν ἔχω τίποτε πλέον νὰ σὰς εἶπω.

Ὁ Πέδρο χαιρετίσας αὐτὴν μετὰ σεβασμοῦ ἀπεσύρθη.
 Ἡ βαρόνη αἰσθανομένη ὅτι ἐμελλε νὰ καταπέσῃ ἐστηρίχθη. Ἡ κεφαλὴ της ἐκλινεν ἐπὶ τοῦ ἀσθμαίνοντος στήθους της.

— Ὁ ἄθλιος, ὁ ἄθλιος, εἶπεν ὑποκόπως. Ἄλλὰ τί ἄρα γε ἠδυνήθη νὰ εἶπῃ εἰς τὴν θυγατέρα μου; Ἄ! Ὑπάρχει νέε ἀτιμία!

IB.

Η ΜΗΤΗΡ.

Ὅτε ἡ βαρόνη συνῆλθεν ἐκ τῆς ὀδυνηρᾶς συγκινήσεώς της ἐπανῆλθεν εἰς τὸν Πύργον. Ὁ ἥλιος μὲν εἶχε δύσει, ἀλλὰ δὲν εἶχεν εἰσέτι νυκτώσει. Ὁ βαρόνος καὶ ὁ Πέδρο συνδιελέγοντο περιπατοῦντες ἐν τῷ λευμῶνι.

— Γνωρίζετε ποῦ εἶναι ἡ θυγάτηρ μου; ἠρώτησεν ἡ κυρία Δεσιμαίξ τὸν πρῶτον ὑπρέτην, τὸν ὁποῖον συνήντησεν.

— Ἡ δεσποινὶς πρέπει νὰ ἴναι εἰς τὸν θάλαμόν της.
 Ἡ βαρόνη ἀνέβη ταχέως τὴν κλίμακα καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν λέγουσα.

— Ἐρριέττη, εἶμαι ἐγὼ!
 Ἡ νεαὴς ἤνοιξεν ἀμέσως. Ἐκ τῆς ταραχῆς τῆς μητό:

σεως του Δικαστηρίου Ηλείας. Οί ἐνιστάμενοι ἐξέφρασαν παράπονα, ὅτι βία, πίεσις, ἐκφοβισμῶ, φόνους κλπ. οἱ ἀντίπαλοι ὑπερίσχυσαν αὐτῶν, καὶ δὴ καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκλογῆς προσκόντως δὲν ἐδημοσιεύθη. Ταῦτ' ὅλα ἀρδῶν ἐξελέγχονται ψευδῆ διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, ὃ δὲ ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς ἀποδεικνύεται φιλαλήθης, ἀφατρίαστος· διότι εἰς οὐδεμίαν φατρίαν πραγματικῶς ἀνήκει δι' αὐτῆς γίνεται πλέον καταφανὲς ὅτι ἡ ἐκλογὴ διενεργήθη ἐν πλῆρει νομιμότητι, καὶ ὅτι ἀδίκως αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου συκοφαντοῦνται. Δημοσιεύοντες κ. Συντάκτα, τὴν ἀπόφασιν ταύτην πιστεύω, ὅτι τὸν κατασυκοφαντούμενον ἐπὶ ὀργίοις ἄθμον τῶν Ἀετρίνων ὑπερασπίσθε, καὶ τὸν τόπον ἐξαγνίζετε ἀπὸ τῆς ἀποδιδόμενης αὐτῷ μομφῆς προερχομένης ἐκ μικρολόγου ἐκδικήσεως, καὶ ταπεινῆς. Ἄλλως τε αἱ σκέψεις αὐταὶ τοῦ δικαστηρίου προῖον μελέτης ἐπισταμένης, δύναται δημοσιεύμενα νὰ παραστήσουν τὴν ἀλήθειαν γυμνὴν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι πᾶν ἄλλο συντέλεσεν εἰς τὴν ἥτταν τῶν Αὐγερινῶν καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν, ἢ ἡ τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ αὐτῶν ἀπογοήτευσιν.

Ἡλεῖος

ΣΥΛΛΗΨΙΣ
ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΥ
(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἐκ τῆς Μακεδονίας, 26 Ἰουλίου.

Ἡ κατάσταση τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἤρξατο καὶ πάλιν διαταρασσομένη ἐν Μακεδονίᾳ. Οἱ λησταὶ ὅμως τὴν φορὰν ταύτην φαίνεται ἠνώνησαν τίνας πρέπει νὰ συλλαμβάνωσι καὶ τιμωρῶσιν.

Ἐκ Φλωρίνης ἀγγέλλεται μοι ἡ ἐξῆς σοβαρὰ ληστοπρα-

τικῆ ἐμάντευσε τὴν αἰτίον τῆς ἐλεύσεώς της εἰς τὸ δωμάτιον αὐτῆς.

— Ἐρριέττη, εἶπεν ἡ βαρόνη διὰ φωνῆς τρεμουσίης, τί μακθάνω; Ὅπως μὴ διαταραξῶ τὴν ἡσυχίαν σου, ἐνόμισα καθήκον μου νὰ κρύψω τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Πέδρου ὃ πατῆρ σου ἦτο ὀλιγώτερον ἐχέμυθος, σοὶ ἐπληροφόρησεν. Ἄλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον. Τῶνόντι παρεδέχθη, τὴν αἴτησιν τοῦ νεανίου τούτου, τὸν ὅποιον μόλις γνωρίζομεν;

— Μάλιστα, ἀγαπητὴ μητέρα.

— Ἄ! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη, ἔπρεπε ν' ἀκούσω καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ στόματός σου ἵνα τὸ πιστεύσω!

Χωρὶς λοιπὸν νὰ ζητήσῃς τὴν συμβουλὴν μου, χωρὶς νὰ μάθῃς ἐὰν δὲν ἀντιτάσσωμαι εἰς τὸν γάμον τοῦτον, συνήνεσας; νὰ νυμφευθῇ τὸν Πέδρον;

Ἡ νεᾶνις ἔμεινε σιωπηλὴ.

— Ἄ! ναι, ἀλλὰ δὲν μ' ἀγαπᾷ πλέον; ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη διὰ σπαρακτικῆς φωνῆς.

— Ὡ! μητέρα, μητέρα! εἶπεν ἡ Ἐρριέττη διὰ φωνῆς ὀδυνηρᾶς ριπτομένη ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς μητρός αὐτῆς.

Ἡ βαρόνη περιεπτύξατο αὐτὴν πυρετωδῶς.

— Μάλιστα, κόρη μου, Ἐρριέττη μου, ἐψιθύρισε, ναι μὲ ἀγαπᾷς ἀκόμη, θὰ μὲ ἀγαπᾷς πάντοτε! Ἄλλὰ παρατήρησόν με κατὰ πρόσωπον... νὰ, τοιοῦτοτρόπως. Δι' ἐκπλήξεως δὲν ἔχει οὕτω; ἀπέσπασαν ἀπὸ σοῦ μίαν ὑπόσχασιν; Ἄλλὰ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ δὲν εἶσαι ὑπόχρεως... Ἄλ-

ξία. Αἱ ὑπὸ τὸν γνωστὸν ἀρχιληστὴν Νασὺμ Κοράνον ἠνωμένοι συμμορίαὶ συγκροτούμεναι ἐξ 90 ληστῶν εἰσελάττασαι κατὰ τὴν 16ην ἰσταμένου εἰς τὴν πόλιν Φλωρίναν, ἔδραν τοῦ ὁμωνύμου Καϊμακάμικίου, ἀπήγαγον ἐξ αὐτοῦ τοῦ Διοικητηρίου τὸν Καϊμακάμην (*Ἐπαρχιν), τὸν Καδῆν (θησκευτικὸν ἀρχηγόν) καὶ 4 μέλη τοῦ Μεδζιζισίου (ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου), ἦτοι ἀπάσας τὰς ἀρχάς.

Ἐπαρχηγοί, οὕτως εἶπεν, τῆς συμμορίας ταύτης εἰσὶ μετὰ τὸν Καρὰ Νασὺμ οἱ ἐξῆς: Γεώργιος ἀδελφὸς τοῦ Νίκου, Μιγάλης ἐκ Μεγαρόβου, Ρεδίφης τις, χριστιανοί, καὶ εἰς Τουρκαλθανὸς Ρακῆπ τοῦνομα, ἅπαντες καταγόμενοι ἐκ τῶν ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν. Μετὰ τὴν σύλληψιν καὶ ἀπαγωγὴν τῶν ἀνωτέρω προσώπων ἀπηύθυναν οἱ ἀρχηγοὶ ἐπιστολὴν ἐνσφράγιστον πρὸς τὴν πλησιόχωρον διοικητικὴν ἀρχὴν, ζητοῦντες ὡς λύτρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων τὸ ποσὸν ἐν δλω μὲν 16,000 λίρας ὀθωμανικᾶς, ἦτοι δρ. 368,000, διακεκριμένως δὲ 6,000 λίρας παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ οικείων τῶν αἰχμαλώτων καὶ 10,000 λίρας παρὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τοῦτο δὲ ὅπως ἀποδείξωσιν ὅτι αὐτὴ δὲν δύναται οὔτε τοὺς ἑαυτῆς ὑπαλλήλους; νὰ προστατεύσῃ.

Ἐκ Σερρών μᾶ: ἠγγέλθη πρὸς ἡμερῶν ἡ ἐπομένη βάρβαρος πράξις διαπραχθεῖσα ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ ὀνομαστοῦ διὰ τὴν ἀγριότητά του καταστάντος ἀρχιληστοῦ Ζεμπέλ. Οὗτος ἐκδικούμενος τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κουτσούκ-Ζεμπέλ, φονευθέντος πρὸ τινος ἐν τινι μετ' ἀποσπάσματος συμπλοκῆς κατῆλθε μετὰ τῆς συμμορίας του εἰς τοὺς ἀγρούς τῆς κώμης Βροντοῦς, τῆς ἐπαρχίας Σερρών, ὅπου συλλαβὼν τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἱερέως παπᾶ Ἰωάννου κατέσφαξεν αὐτήν. Τὰ θύματα τοῦ ἀγρίου Ζεμπέλ ὑπῆρξαν δύο κόραι τοῦ ἀτυχοῦς ἱερέως ἡλικίας 18—23 ἐτῶν καὶ δύο παῖδες ἡλικίας 13—16 ἐτῶν.

Μετὰ τὸ φρικῶδες τοῦτο κακοῦργημα αἱ πολιτικαὶ καὶ

λως, ἐγὼ δὲν συναιῶ, καὶ δὲν θὰ συναινέσω ποτέ. Ὁ ἀποπέμφωμεν τὸν κύριον τοῦτον. Κάστορα ὅθεν ἦλθεν.

— Ἀγαπητὴ μητέρα, ἀπάντησεν ἡ Ἐρριέττη, θὰ νυμφευθῶ τὸν κ. Κάστορα.

— Ἄ! δυστυχῆς παιδίον! ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷς τὸν ἀνθρωπον τοῦτον!

— Ὅχι ἀκόμη, μητέρα μου, ἀλλὰ θὰ τὸν ἀγαπίσω.

— Ὅχι, ὄχι, ἀδύνατον, δὲν δύνασαι ν' ἀγαπήσῃς τὸν Κάστορα, ἐπειδὴ ἀγαπᾷς ἄλλον.

Ἡ νεᾶνις ἠσθάνθη φρικίαν ἐφ' ὅλου τοῦ σώματός της.

— Ἐνα ἄλλον! εἶπε.

— Μάλιστα, ὑπέλαβεν ἡ βαρόνη μετὰ δυνάμει, ἀγαπᾷς τὸν Λυκογιάννην, ὃ ὅποιος ἔσωσε τὴν ζωὴν σου, ὃ ὅποιος σὲ ἀπέδωκεν εἰς τὴν μητέρα σου, εἶναι ὃ Λυκογιάννης, τὸν ὅποιον ἀγαπᾷς.

Ἡ Ἐρριέττη προσβληθεῖσα καιρίως ἔσχεν ἐν τούτοις τὴν δύναμιν ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ διὰ φωνῆς λειποψυχούσης.

— Ἐπάρχει ἐν ἐμοὶ διὰ τὸν Λυκογιάννην, μητέρα μου, ζωερὸν αἰσθημα εὐγνωμοσύνης, τὴν ὅποιαν θὰ φυλάττω πάντοτε, ἀλλὰ... ἀλλὰ δὲν τὸν ἀγαπῶ.

Ἡ Ἐρριέττη ἀπήγγειλε τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις διὰ φωνῆς τοσοῦτω ἀσθενούς, ὥστε ἡ μήτηρ αὐτῆς μόλις τὰς ἤκουσε.

— Λέγεις ὅτι δὲν ἀγαπᾷς τὸν Λυκογιάννην, Ἐρριέττη; Τοῦτο ἀκριβῶς εἶπες πρὸ ὀλίγου;

στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ Σερρών ἐκινήθησαν ἐκπέμψασαι κατὰ τῆς ἀνθρωποκτονῆς συμμορίας στρατιωτικὴν δύναμιν, ἥτις, κατὰ τὰς ἐκθέσεις τοῦ διοικούντος τὴν στρατιωτικὴν ταύτην δύναμιν ἀξιωματικοῦ, συγκρούθεισα μετὰ τῶν ληστῶν δὲν ἀπέφερε δυστυχῶς τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα. Οἱ λησταὶ ἐπέλασαν λυσσωδῶς τῆρσαντες τὰς θέσεις των, φονευσαντες τέσσαρας καὶ πληγύσαντες ἐξ στρατιώτας, ἀπολέσαντες δ' οὗτοι κατὰ τὰς αὐτὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τέσσαρας συμμορίτας. Ἴναι ὤμεν ὅμως ἐν τῇ ἀληθείᾳ δέον νὰ διπλασιάσωμεν τοὺς πρώτους ἀριθμοὺς τῶν φονευθέντων.

Καὶ ἄλλοθεν καθ' ἑκάστην ἀγγέλλονται ληστοπραξίαι, αἰτίνας ὡς συνήθεις παραλείπονται.

Γ. Γ. 27 Ἰουλίου. Ταύτῃ τῇ στιγμῇ πληροφοροῦμαι ὅτι στρατιωτικὴ δύναμις προσέβαλε τὰ ἠνωμένας συμμορίας τοῦ Νασὺμ καὶ ὅτι κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐφονεύθη ὁ Καϊμακάμης.

ΔΡΑΜΑΤΟΚΡΙΤΙΚΑ

Κύριε Ὁρουλουλου,

Ἄποντὸ εἰς τὰ ἐν τῷ «Μὴ Χάνεσαι» γραφέντα ὑμῶν ὄχι εἶπε δὲν ἔτυχον τῆς ὑμετέρας ἐπιδοκιμασίας (διότι τοῦτο εἶναι ὑμέτερον δικαίωμα) ἀλλὰ διότι μὲ κατακρίνεις ὡς μὴ σεβόμενον ποιητῆς καὶ συγγραφεὺς τοὺς ὁποίους ὑπολήπτωμα καὶ μελετῶ πάντοτε. Οὐδένα τούτων ἀηδιάζω καὶ περιφρονῶ, ὡς λέγεις, ἐπιτιμώμενος τῇ ἐμῇ ποιητικῇ δυνάμει, ἀλλὰ πιστεύω, ὡς καὶ ὑμεῖς βεβαίως ὁ κριτικός, ὅτι τὸ ἔπος δὲν εἶναι ὄραμα τὸ δὲ ὄραμα τοῦ κ. Βερναρδάκη ἔχον πλείστα ὅσα τὰ ἡμαρτημένα καὶ κατὰ τὴν τέχνην καὶ κατὰ τοὺς χαρακτήρας καὶ ἐν τῷ πιθανῷ καὶ φυσικῷ, ὑπερπεριμένει μὲν ὁ θεατῆς καὶ ὁ ἀναγνώστης, βλέπει δὲ καὶ ἀκούει ἀπίθανα, ἀφύσικα καὶ παρατράγηδα, στήριζεται μόνον ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ Μάρσεθ τοῦ Σαιζπέρου δανεισθεισῶν, καὶ ἐπιτηδῆς ἀπὸ τῆς Σκωτίας εἰς τὰ Ἰωάννινα μετακομισθεισῶν μαγισσῶν καὶ τοῦ ἔπους τῆς Νάσας.

Ἄλλως τε εἶναι ἀμάχημα νὰ κρίνητε ὡς οἱ κρίται τοῦ 1874 οἵτινες ἀπέριψαν τὴν ἀξιόλογον τραγῳδίαν τοῦ κ. Γ. Φραγκιά

Ἡ νεᾶνις ἀπάντησε διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς.
— Ψεύδεσαι! ψεύδεσαι! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη.

Ἐπὶ τὸ πύρινον βλέμμα τῆς μητρός της ἡ Ἐρριέττη ἀφῆκε νὰ ρεῦσῃ τὰ δάκρυά της.

— Ἄ! ὑπέλαβεν ἡ κυρίε Δεσιμαίη, δὲν δύνασαι νὰ ὑπέρασπισθῆς!

Ἡ νεᾶνις ἠνωρθῶθη.

— Μητέρα μου, εἶπε διὰ φωνῆς ἡδέιας, βραδέως, θὰ νυμφευθῶ τὸν Κάστορα.

— Ὅχι, ὄχι!

— Τῇ συναινέσει σας, τὴν ὅποιαν θὰ δώσετε, ἀγαπητὴ μητέρα.

— Οὐδέποτε! ἀκούεις, Ἐρριέττη; οὐδέποτε θὰ συναινέσω εἰς τὸ συνοικεῖσόν τοῦτο! Ἄλλὰ πῶς λοιπὸν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλωσιν οὕτω τὴν θυγατέρα μου; Δυστυχῆς, δυστυχῆς παιδίον!

— Μητέρα μου, μητέρα μου!

— Ἰαδιάφορον, θὰ δυνήθω νὰ σὲ ὑπερασπίσω κατὰ τοῦ πατρός σου καὶ καθ' ἑαυτῆς.

Καὶ καταλαβοῦσα τὸν βραχίονά της ἐκλόισε μετὰ τινος βιαιότητος.

— Ἐρριέττη, ὑπέλαβε, ποῖον μέσον μετεχειρίσθη ὁ πατήρ σου, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοσοῦτω εὐκόλως καὶ ταχέως τὴν συγκατάθεσίν σου; Ἄποκριθῆτι, σὲ ἀκούω.

Ἡ Ἐρριέττη ἐφρικίσθη καὶ ἐτήρησε σιωπὴν.

τὸν Ἰούλιον Βροῦτον», διότι τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐξετραγῳήσας καὶ ὁ Βολταίρος.

Ἐν τούτοις τοῖμα, κ. Ὁουλουλου, νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ λάβῃτε ὑπομονὴν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου μου· τότε δὲ κρίνατέ το κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑμετέρας κριτικῆς, οἵτινες βεβαίως ὁμοιάζουσι τοὺς κανόνας τοὺς αἰώνιους καὶ ἀμεταβλήτους τῆς κριτικῆς ἀπὸ Ἀριστοτέλους μέχρις ἡμῶν. Θέλετε τότε πεισθῆ ὅτι δὲν εἶναι παρῳδία τῶν τοῦ κ. Ἀντωνιάδου καὶ Βερναρδάκη· ἐπιτῆς ἂν τῆς αὐτῆς εἶναι, κατὰ τὴν ὑμετέραν ὅμως κριτικὴν, τὸ ὁμοιάζειν διὰ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων τὰ αὐτὰ ὀνόματα ἦτοι τὴν Εὐφροσύνην Φροσύνην καὶ τὸν Μουχτάρ Μουκτάρ κτλ.

Τελευταίον δὲ λέγω ὅτι δὲν εἶνε ἴσως δίκαιον τὸ καταδικάζειν τὸ ὄραμα καὶ τὸν ποιητὴν αὐτοῦ ἕνεκα ἀμελετήτου καὶ ἀπροετοιμάστου διδασκαλίας.

Ἐξήσθη κτλ.

Ι. Σ. Φαραντάτος.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Τορπέλλαι τῆς ξηρᾶς. Ἐξ Ἑλβετίας τὸ μήνυμα.

Εἰς τὸ Ὀπλοστάσιον τῆς Βέρνης ἐδοκιμάσθη μία τοιαύτη χειροτορπίλλα, ἐφεύρεσις ἐνὸς λοχαγοῦ Ζούμπόιτς. Τὰ γινόμενα πειράματα διὰ τοῦ νέου τούτου ὄπλου ἐπέτυχον θαυμαστά. Τριανταδύο ἀντικείμενα κατεργάγησαν καὶ ἐσκορπίσθησαν εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ ἐξεταστικὴ διὰ παμψηφίας ἐνέκρινε τὴν παραδοχὴν τοῦ νέου ὄπλου, ὅπερ δὲν ξεύρομεν πῶς θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου ὡς ἀμυντικόν, ἀφοῦ εἶνε τόσο ἀχρεῖον ἐπιθετικόν. Μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῶν χειροτορπιλλῶν, καιρὸς νὰ προσκληθῆ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ὁ κ. Μπούμπουλης.

Ἐμπόριον πατιζῶν. Ἐν Νέα Ἰόρκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐμπόρων καὶ ἐνίοτε μεγαλεμπόρων κατατάσσονται καὶ

— Ἐνήργησεν ἐπὶ τῆς φαντασίας σου; σὲ ἐτρόμαξε, δὲν ἔχει οὕτως;

Ἡ βαρόνη μάτῃν ἀνέμενεν ἀπάντησιν.

— Ἄλλ' ὀμίλησον λοιπὸν, ὀμίλησον, ἀνέκραξε μετὰ πυρετωδῶς ἀνυπομονησίας.

— Τίποτε δὲν ἔχω νὰ εἶπω, μητέρα μου.

— Τίποτε;

— Τίποτε, μητέρα μου.

— Ἄ! δὲν θὰ ὀμιλήσῃ, δὲν θα μάθω τίποτε, ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη συστρέφουσα τὰς χεῖρας. Ἡ κατάρρα εἶναι ἐφ' ἡμῶν!

Λυγρὸς διέκοψε τὴν φωνὴν της.

— Καταλαμβάνω, ὑπέλαβε μετὰ σιωπῆν, ὁ πατήρ σου σὲ ἀπηγόρευσε νὰ ὀμιλήσῃς... Καὶ ὑπακούεις αὐτόν, ἐγὼ δὲ ἡ μήτηρ σου δὲν εἶμαι πλέον τίποτε!

— Ἄλλὰ σᾶς ἀγαπῶ, ἀγαπητὴ μητέρα, σᾶς ἀγαπῶ...
— Καὶ μὲ κάμνεις νὰ κλαίω, νὰ ὑποφέρω!...

— Ἄ! ἐπεθύμουν τὸν θάνατον! ἀνέκραξεν ἡ Ἐρριέττη διὰ φωνῆς συνεσταλαμένης ἀφίνουσα τέλος νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ὀδύνη αὐτῆς.

Ἡ δυστυχῆς μήτηρ ἐξέβαλε κραυγὴν καὶ ἐναγκαλισθεῖσα τὴν θυγατέρα της.

— Βλέπεις, εἶπεν, ὑποφέρεις, εἶσαι δυστυχῆς, ἐπειδὴ θέλεις ν' ἀποθᾶνῃς.

(ἰκκλουθῆ)

οί έμπορευόμενοι τήν άποκατάστασιν νηπίων, τών όποίων οί νόμιμοι γονεΐς άρνούνται νά αναλάβωσι τήν διατροφήν. Τό έμπορίον των συνίσταται εις τήν αναζήτησιν θετών γονέων. Είς έκ τών έμπόρων τούτων εξήγει εις άνταποκριτήν έφημερίδος τό έμπορίον του άφελέστατα: «Βλέπετε, έλεγεν ό έργολάβος, δεικνύων μίαν γωνίαν του έμπορικου του, τόν εύμορφον αυτόν δράκον; εΐνε δέκα μόλις μερών. Ξανθά μαλλιά, γαλανά μάτια, λακκάκια εις τά μάγουλα, μ' έκατόν τάλληρα τό δίδω. Τό κορίτσι αυτό—και έδεικνυεν άλλην γωνίαν, τό δίδω για πενήντα τάλληρα. Μπορούσα νά πάρω κάτι παμπάνω, αλλά τό χρώμα τών μαλλιών του εΐνε από τό ξανθό, έκείνο πού με τόν καιρόν γίνεται κόκκινο. Τί τά θέλετε, κύριε, τά παιδιά θάχουν πάντοτε μεγαλειότερη τιμή από τά κορίτσια.—Και ποιάς εθνικότητας παιδιά προτιμώνται περισσότερο;—Κατά τό γούστο του πελάτου. "Αν και καμμιά φορά γίνονται και μερικά λάθη. Συμβαίνει νά πουλήσω για γερμανόπουλο ένα ίρλανδόπαιδο!—Και έχετε άρά γε και κινεζόπουλα;—"Όχι, ίσα με τώρα δέν φέραμε τέτοια εις τό έμπορικό.—Και πώς τά πηγαίνετε με τήν πελατείαν σας; Μπορείτε νά τήν εύχαριστείτε εύκολα;—Εΐνε μερικά γυναΐκες πού μās βγάζουν τήν πίστι. Βάζουν 'ς τήν φαντασία των ένα μωρό, πού πρέπει νά χαλάσῃ τόν κόσμο για νά τό εύρῃ. Σού γυρεύουν φερ' εΐπειν μαύρα μαλλιά και γαλανά μάτια, ή μαύρα μάτια και ξανθά μαλλιά. Σήμερον τό πρωΐ μούβγαται μιὰ Κυρία βγάζει από τό πορτομόνε της μιὰ άνοικτή ξανθή τίγχα και μού ζητά νά τῆς εύρω ένα παιδι νά έχῃ άπαράλλακτα τέτοια μαλλιά. Δυστυχώς κανένα όπό τούδ; δράκους μου δέν συμφωνούσε με τό δείγμα της. Νόμιζε πώς εΐχε νά αγοράσῃ μιὰ πῆχυ κορδέλλα τέτιο χρώμα.—Και 'ς τῆ κέρδη πώς πάτε;—"Ενίοτε εΐνε τόση ζήτησις, πού δέν προσθλίνομε νά βρισκούμε παιδιά και τότε ή δουλειά πάει καλά. Δυστυχώς και έδω ό συναγωνισμός; μās τά χαλά. Βλέπετε τό άντικρινό έμπορικό; Κατέβασε τόσον τῆς τιμαΐς, πού παιδι πού έδίδα έγώ πέρυ με 200 τάλληρα, τό δίδω φέτος μόνον για 75.—Σας ζητοῦν άρά γε και μαύρους;—"Όχι' τά μαλαφά και τά μελαχροινά μεταξυ τών λευκων δέν εΐνε τῆς μόδας, μαύρους δέ πελάτας δέν έχω. "Επειτα τῆς καλλίτερας δουλειαΐς δέν τῆ, κάνω με τά παιδιά, πού άμέσως πωλώ, αλλά με τάς παραγγελιας. "Αν θέλετε νά δῆτε εις τό βιβλίον μου, έχω συμβόλαια δια νά παραδώσω τόν 'Ιούλιον, τόν Αύγουστον, τόν Σεπτέμβριον.

Ω; βλέπετε όλοι οί έμπορικοί τύποι τηρούνται και εις τό νέον τούτο είδος του δρακοεμπορίου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεΐον Χαδῶ

Μαδρίτη, 9 Αύγουστου. Μέρος τῆς φρουράς τῆς Μαγιάρας, εν τῆ έπαρχία Λογγρόνη, έπαναστατήσαν, έφυγε μετά τών όπλων αυτών εις τά όρη. Στρατεύματα έστάλησαν προς καταδίωξιν αυτών. Διαδήλωσις στασιαστική εγένετο εν τινι τών μεγαλειτέρων προαστείων τῆς Βαρκελώνης. Συνεπεία τών συμβεβηκότων τούτων, βασιλικόν διάταγμα άναστέλλει τάς συναγματικάς έλευθερίας και έγγυήσεις, επιτρέπει δέ τοίς στρατιωτικοίς διοικηταίς νά κηρύττωσιν εν ανάγκη εις κατάστασις πολιορκίας πῆσαν τῆς 'Ισπανίας πόλιν.

Μαδρίτη, αὔθημερόν. Διεδόθη σήμερον, ότι και έτερον σύνταγμα έποίησε διαδήλωσιν αντιδυναστικήν.

Παρίσιοι, αὔθημερόν. 'Ο κ. Μπρέν, ύπουργός επί τών

ναυτικων παρητήθη. Άντικατασταθήσεται υπό του ναυάρχου Παιρόν.

'Η κατάσταση τῆς υγείας του κήμικος Σαμβώρ δεινούται.

Παρίσιοι, αὔθημερόν. 'Ελληνικόν δάνειον 421. Γαλλική ράντα (rente) 109,17. Τουρκικόν δάνειον 10,85. 'Ηνοποιημένον αΐγυπτ. 363. Συναλλαγμα επί Λονδίνου 25.32.

Βιέννη, αὔθημερόν. 'Ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμος άνεχώρησε σήμερον εξ 'Ισγλ, άφου επί μίαν ώραν συνδιελέχθη μετά του αυτοκράτορος τῆς Αυστρίας.

Καΐρον, αὔθημερόν. Χθές εγένοντο εν μεν τῆ πόλει ἡμῶν 78 θάνατοι εκ χολέρας, εν δε τῆ 'Αλεξανδρείᾳ 13.

Βηρυτός, αὔθημερόν. Σήμερον άπεβίωσεν εις εκ χολέρας εν τῷ λοιμοκαθαρητηρίῳ.

ΠΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΣΠΙΝΑΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

- Δευτέρα 8 μ. μ.** Διά Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκολον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας και Κόρινθον.
- Τρίτη 8 π. μ.** Διά Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ενθα συναντάται με τά δια Brindisi άποπλέοντα.
- Πέμπτη 7 μ. μ.** Διά Χαλκίδα, Στυλΐδα και Βόλον.
- " 8 π. μ.** " Σύρον
- Σάββατον 8 π. μ.** Διά Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθείαν (ενθα συναντάται με τά δια Brindisi άποπλέοντα) και δια Ζάκυνθον, Κατάκολον, Κυπαρισσίαν κτλ. δια συναντήσεως εις Πάτρας τήν αυτην έσπέραν.
- Σάββατον 7 π. μ.** Διά Χαλκίδα, Αϊδιύον, Στυλΐδα και Βόλον.

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ

'Σ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

'Εν τῷ τυπογραφείῳ τών 'Αδελφῶν Περρῆ, επί τῆς πλατείας του Πανεπιστημίου εκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

άτινα μετά του χάροτος αυτου εις έκαστόν αντίτυπα τιμῶνται φρ. δύο.

Φιλοκάλως τετυπωμένα όσο παίρνει